

Mám naději?

Nepoznala jsem za svůj kočičí život od lidí mnoho lásky, vlídného slova, hřejivou náruč, pomazlení. Žiji totiž na ulici, na ulici v Rajhradě. Proto jsem velice plachá a nedůvěřivá k lidem. Pro všechny **jsem pouhá kočka**, hnusná, prašivá, která nestojí nikomu za zájem a pozornost.

Pouze jedinému člověku věřím, protože mu nejsem lhostejná a díky němuž vlastně žiji. Snad pátým rokem se o mě obětavě stará, každý den ráno a večer mi nosí jídlo. Těším se na jeho společnost a pohlazení, bohužel domů si mě však vzít nemůže. V poslední době mě trápí obrovský zánět v tlamičce a dutinách hlavy. Kvůli němu jsem nemohla přijímat potravu, ani si dostatečně čistit kočičí šupky. Hodně jsem pohubla, měla jsem zanícené oči i nos, opravdu jsem vypadala špatně.

Díky paní doktorce Janě Hyclové a antibiotikům pomalu zánět odchází, můj zdravotní stav se postupně lepší, vypadám o moc lépe. Ale bude ještě nějakou dobu trvat, než se dám úplně do pořádku. Paní doktorka mě řádně vyšetřila a zjistila, že až na ten zánět, jsem zdravá a zocelená dosavadním způsobem života. Proto jsem dostala jméno **Cecilka**.

Zima se začíná blížít a já stále zůstávám na ulici, marně zatím hledám domov. Přestože jsem zvyklá žít na ulici, ráda bych poznala hodné lidi, u kterých bych mohla strávit zbytek svého trudného života. Za lásku a starostlivost bych dokázala být vděčná a nelitovali byste, že mě máte. Jen byste museli mít spoustu trpělivosti s mojí bojácností.

Najde se člověk, co mě bude mít rád?

Telefon pro vážné zájemce: 605447074

